

ΜΗΧΑΝΕΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ : 'Εν 'Αθήναις και ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20. — 'Εν τῷ ἔξωτ. φρ. 30.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ : ἅπαξ ἢ δις, λ. 40, τρίς ἕως ἑξάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἔτος ἢ ἑξαμηνίαν λ. 10.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὁδὸς Μουσῶν, Ἀριθ. 6, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμορος παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος. —

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΦΥΝΤΗΣ

ΔΥΟ ΓΝΩΜΑΙ

Εἰς τί χρησιμεύει ἡ Ριζάρειος Σχολή; Τὸ τίποτε και αὐτὴ νομίζομεν ὅτι εἶνε συνώνυμα. Καὶ ὅμως καὶ ὁ σκοπὸς τῆς ἤτο μέγας καὶ τὰ μέσα τῆς μεγαλείτερα. Ἡ διάπλασις πεπαιδευμένου κλήρου πρὸς διάδοσιν τῆς χριστιανικῆς ἠθικῆς, τί ὑφιλότερον τούτου; Ἄλλ' ἐρωτῶμεν : Τίς ἱερεὺς ἐξῆλθε τῆς Ριζαρείου; Τίς ἱεροκῆρυξ; Πρῶτον τὰ ἐννέα δέκατα τῶν μαθητῶν εἰσέρχονται κατὰ χάριν. Οἱ ἔχοντες μέσα εἰσάγουν τὸ παιδί των· οἱ μὴ ἔχοντες, μένου ἐξω τοῦ νουφῶνος. Εἶνε λοιπὸν τὸ οἰκοδόμημα τοῦ αἰοδίου Ριζάρη ἐν εἶδος Πρυτανείου, εἰς Πιλάφ-τεπέ, ἕνας τουρκικὸς Τεμπεληγῆς. Δὲν συμβαίνει ὅμως τοῦτο μόνον. Διότι χρησιμεύει συγχρόνως καὶ ὡς Σωφρονιστήριον. Οἱ γονεῖς οἱ πεισθέντες ὅτι εἶνε τὸ παιδί των ἀδιόρθωτο, προσπαθοῦν νὰ τὸ κάμουν καλογεράκι εἰς τὴν Ριζάρειον. Φαντασθῆτε τῶρα ἐπιλογὴν ἀντίστροφον. Ἄντι νὰ κατατάσσονται ἐκεῖ αἱ μαλακώτεροι φύσεις, εὐρίσκουν εἰσοδὸν αἱ πλέον διεφθαρμένοι. Τί δὲ συμβαίνει; Ἀφοῦ τελειώσουν ἐκεῖ τὰ γυμνασιακά των μαθήματα, ρίπτουν τὸν σκούφον καὶ τὸν δζουμπέ, παίρνουν καπέλο καὶ μπαστούνια, καὶ ἐξακολουθεῖ ἕκαστος τὸ κέρι καὶ ἐπιτήδευσμά του. Ποῦ εἰς ταῦτα πάντα ἡ θέλησις τοῦ Ριζάρη; Ποῦ ἡ ἀποστολὴ τῆς Σχολῆς; Μᾶς λέγουν ἀκόμη φοβερώτερα. Ὑπάρχει τμημὰ τι ἐν τῷ νοσοκομείῳ τῆς Σχολῆς, τὸ ὁποῖον δὲν τολμῶμεν νὰ ὀνοματίσωμεν.

Ἡ γνώμη μας λοιπὸν εἶνε : Ἡ νὰ καταργηθῇ ἡ Ριζάρειος καὶ νὰ προορισθῶσι τὰ χρήματα αὐτῆς πρὸς ἄλλον σκοπὸν, ἢ, ὅπερ καὶ τὸ προεπιβεβλημένον καὶ συμφωνότερον πρὸς τὴν διαθέσιν τοῦ αἰοδίου ἰδρυτοῦ, νὰ ληθῶσιν αὐστηρὰ μέτρα ὅπως οἱ ἐξερχόμενοι γίνωνται διδάσκαλοι ἱερωμένοι ἢ μὴ, ἀλλὰ κεκτημένοι τελείαν θρησκευτικὴν ἀγωγὴν, οἷτινες νὰ ὦσιν ἀποκλειστικῶς προωρισμένοι διὰ τὰς ἐν Μακεδονίᾳ ἑλληνικὰς κοινότητας. Μεταξὺ δὲ τῶν ὑποχρεωτικῶν μαθημάτων τῆς οὕτως μετασχηματιζομένης Σχολῆς νὰ ἦνε καὶ ἡ βουλγαρικὴ γλῶσσα.

Δὲν θ' ἀποκτήσωμεν ποτὲ Προξένους — τούλάχιστον διὰ τὴν Ἀνατολὴν — ἄνευ Προξενικῆς Σχολῆς. Πρέπει νὰ λάβωμεν ὡς πρότυπον τὴν ἐν Βιέννῃ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ὑπάρχουσαν Σχολὴν, ἂν θέλωμεν νὰ μορφώσωμεν προξενικούς ὑπαλλήλους

εἰς τὴν Ἀνατολὴν. Τὸ τοῦ διπλώματος τῆς Νομικῆς δὲν ἀρκεῖ· ἀπαιτεῖται βαθεῖα γνώσις τοῦ διεθνούς δικαίου, βαθεῖα γνώσις τῆς ἱστορίας, τῆς γεωγραφίας, τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς Στατιστικῆς τῶν ἀνατολικῶν χωρῶν· ἀπαιτεῖται βαθεῖα γνώσις δύο ἢ τριῶν εὐρωπαϊκῶν γλωσσῶν καὶ ἀπαιτεῖται πρὸ παντὸς ἄλλου βαθυτάτη γνώσις τῆς βουλγαρικῆς καὶ τῆς τουρκικῆς. Ὁ θεσμὸς τῶν διερμηνέων ἀπέτυχεν τὰ περιτρίμματα τῆς κοινωνίας, προδόται, κατάσκοποι, χρεωκοπημένοι ἔμποροι, τουρκικὰ ὄργανα προχειρίζονται εἰς διερμηνεῖς. Ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀκόμη πρῶτος διερμηνεὺς τῆς προσθεσίας μας εἶναι ἕνας ἀπόβλητος τοῦ ἀγγλικοῦ προξενείου, ἕνας Ἰταλὸς ἢ Πολωνὸς, ἂν δὲν ἀπατώμεθα· καὶ ἂν ἐξαιρέσωμεν τὸν πρῶτον διερμηνέα τοῦ προξενείου κ. Χαρίδημον Ἀποστολίδην, τὸν ἐκλεκτὸν αὐτὸν ὑπάλληλόν μας, περὶ τῶν ἄλλων καλλίτερα νὰ μὴ γίνεταί λόγος. Τι εἶναι οἱ ἄλλοι διερμηνεῖς τῶν προξενείων φαντασθῆτε· ἀρκεῖ νὰ σᾶς εἴπωμεν ὅτι μεταξὺ τῶν διερμηνέων ὑπάρχει καὶ ἕνας αὐτόχρημα τρελλὸς, ὅστις ἐνόσω ἔμενε ἐν Ἀθήναις ἐκυνηγείτο ἀπὸ τὴν νεολαίαν ἀπαράλλακτα ὡς ὁ Δὲ Κάστρος ἢ ὁ ῥάτωρ Γόρτυνος ἢ ὁ Κώστας ὁ ῥήτορας. Λησμονοῦμεν δυστυχῶς τ' ὄνομά του· ἀλλ' ἡ νεολαία τοῦ καφενεῖου Γιαννοπούλου καὶ τοῦ Μεγάλου Ζυθοπωλείου τῆς οἰοῦ Αἰόλου τὸν γνωρίζει καλλίστα, διότι ἀμφοτέρων τῶν καταστημάτων τὰ ποτήρια ἐξεκενούοντο κάθε βράδυ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του, ὁ δὲ ὑψηλὸς του πῖλος ἐξεσφενδονίζετο ὡς τόπι εἰς τὴν πλατεῖα τοῦ Συντάγματος.

Προτείνομεν λοιπὸν τὴν ἐν Ἀθήναις ἀντὶ πάσης θυσίας σύστασιν Σχολῆς Προξένων διὰ τὴν Ἀνατολὴν.

Καλιθέαν

ΧΡΟΝΙΚΑ

Σήμερον ἐπὶ τέλους ἀναχωροῦσιν οἱ ἐπίτροποι τῶν περὶ τὴν Βάρνην ἑλληνικῶν χωριῶν, ἀφοῦ χθὲς παρουσιάσθησαν ἐκ δευτέρου εἰς τὸν κ. πρωθυπουργόν, εὐμενέστατα καὶ πάλιν ὑποδεξάμενον αὐτούς. Τοῖς ἐπανελάβεν ἐκ νέου τὰς ὑποσχέσεις, ἃς ἐν τῇ διημέρῳ ἐνταῦθα διαμονῆ του παρέσχεν αὐτῷ ὁ ἡγεμὼν τῆς Βουλγαρίας, τοῦ συνοδεύοντος τοὺς ἐπίτροπους ἱεροδιακόνου κ. Καπουράλη διεκτραγωδήσαντος ὅσα οἱ Ἕλληνες τῆς Βουλγαρίας ὑφίστανται. Ἄλλ' ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἐπέμενε λέγων : ἄς ἀπέλθωσιν εἰς τὰ μέρη